

дѣ ли ягне-та пасешь? — Да знамъ дѣ си, до-
шелъ быхъ при тебе.—Но ако си на небе-то?
тамо не можемъ дойде; а ако си на землѣ-тѣ
истина тѣрсимъ те. Тѣрсимъ добро-то при Ца-
рѣ-тѣ; но Царѣ се бѣжть, и кръвь проливатъ:
не е тамо! тѣрсимъ добро-то при владицы; но
владицы за миръ нерадѣжть, и за добро не се
трудятъ, и тамо не е! тѣрсимъ го въ мънасти-
ры, но мънастыры пълни съ калугеры, за до-
бро-то мѣсто нема, и не може да стои! Тѣр-
симъ го въ церкви-тѣ; но человѣци, като въ цер-
ква идѣтъ, идѣтъ да празнословятъ; между по-
пови не мируванье, и тамо не е! между тѣр-
говцы, не правды; между богати гордость и за-
висть; между селяне,—не се гледа какъ се тру-
дятъ, не се слуша какъ говорятъ: не е добро,
тѣ же не е! ахъ блазе намъ безъ добро! —Прости
ме брате! дошло ми е да повѣкѫмъ. —О, Фи-
лософи! О, Ритори и Поети! Кажете ми добро-
то. Да ли си добро въ голѣмы-тѣ кѫщи гос-
подарски? —Ако си тамо, азъ не смѣе дойде та-
мо; защо дума Пророкъ Іеремія: Господарски
кѫщи пълни съ дракы, и тамо нема добро-то!
Градове, Села и Пустыни! да ли е у васъ до-
бро-то? Не е дума Апос. Пав: Бѣды въ гра-
дове-тѣ, бѣды въ пустыни-тѣ, бѣды въ море-то,
бѣды между лъжливы-тѣ братя и лукавы прія-
тели.—Ахъ добро! да могъ те намѣри, въ сър-
дце те быхъ посъдиль, да ми раждашъ добръ
плодъ. — Но на умъ ми друго иди, чи сърдце